BAZE DE DATE CURS 9 Partea II

- Determinantul este un atribut sau o mulţime de atribute neredundante, care constituie un identificator unic pentru alt atribut sau altă mulţime de atribute ale unei relaţii date.
- Intuitiv, o relaţie R este în forma normală Boyce-Codd dacă şi numai dacă fiecare determinant este o cheie candidat.
- Formal, o relaţie R este în forma normală Boyce-Codd dacă şi numai dacă pentru orice dependenţă funcţională totală $X \rightarrow A$, X este o cheie (candidat) a lui R.

- O relaţie R este în forma normală Boyce-Codd dacă şi numai dacă fiecare determinant este o cheie candidat.
- Regula Casey Delobel pentru R(K1#, K2#, X) presupunând că există dependenţa: X → K2 (X determina functional pe K2)
 - → R1(K1#, X) şi R2(X#, K2)

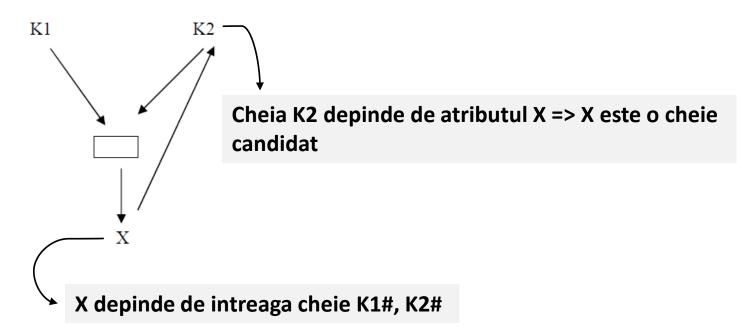
BCNF este o versiune putin mai restrictiva a lui FN3. In FN3 atributele depind de cheia primara, doar de cheia primara si de nimic altceva in afara de cheie. Deci:

{K1#, K2#} -> {X} (in FN3, X depinde de cheia K1#, K2#)

In BCNF fiecare determinant (in cazul exemplului curent - X) este o cheie candidat (adica poate fi cheie primara).

Asadar, X -> K2 (cheia K2 depinde de atributul X, deci X este o cheie candidat pentru relatia R).

- O relaţie R este în forma normală Boyce-Codd dacă şi numai dacă fiecare determinant este o cheie candidat.
- Regula Casey Delobel pentru R(K1#, K2#, X) presupunând că există dependenţa: X → K2 (X determina functional pe K2)
 - \rightarrow R1(K1#, X) şi R2(X#, K2) -> X este cheia candidat

Exemplul 1:

Relaţia INVESTESTE_IN leagă entităţile INVESTITOR şi
OBIECTIV_INVESTITIE. Ea are schema relaţională:
INVESTESTE_IN (cod_contractant#, cod_obiectiv#, nr_contract, cota_parte)

• Între atributele relaţiei există dependenţele:

```
{cod_contractant#, cod_obiectiv#} → {nr_contract, cota_parte},
{nr_contract} → {cod_obiectiv} (se observa ca nr_contract este o cheie candidat, cheia cod_obiectiv depinzand de atributul nr_contract)
```

Se aplică regula Casey-Delobel şi se aduce relaţia în BCNF.

INVESTESTE_IN_1 (cod_obiectiv, nr_contract#); (nr_contract fiind cheie candidat devine cheie primara)

INVESTESTE_IN_2 (cod_contractant#, nr_contract, cota_parte); (nr_contract este cheie externa)

INVESTESTE_IN (cod_contractant#, cod_obiectiv#, nr_contract, cota_parte).

Se descompune in:

INVESTESTE_IN_1 (cod_obiectiv, nr_contract#); (nr_contract fiind cheie
candidat devine cheie primara)

INVESTESTE_IN_2 (cod_contractant#, nr_contract, cota_parte).
(nr_contract este cheie externa)

cod_contractant#	cod_obiectiv#	nr_contract	cota_parte
C1	01	NR1	20%
C1	02	NR2	20%
C2	02	NR2	30%
C2	01	NR3	30%
C3	01	NR1	35%

Se poate observa cheia candidat **nr_contract**

Atributul nr_contract devine cheie primara, iar relatia se va descompune astfel:

INVESTESTE_IN_1 (cod_obiectiv, nr_contract#); (nr_contract fiind cheie candidat devine cheie primara)

INVESTESTE_IN_2 (cod_contractant#, nr_contract#, cota_parte). (nr_contract este cheie
externa)

cod_contractant#	cod_obiectiv#	nr_contract	cota_parte
C1	01	NR1	20%
C1	02	NR2	20%
C2	02	NR2	30%
C2	01	NR3	30%
C3	01	NR1	35%

Atributul nr_contract devine cheie primara, iar relatia se va descompune astfel:

cod_obiectiv	nr_contract#
01	NR1
02	NR2
01	NR3

cod_contractant#	nr_contract#	cota_parte
C1	Nr1	20%
C1	Nr2	20%
C2	Nr2	30%
C2	Nr3	30%
C 3	Nr1	35%

Exemplul 2:

Avem urmatoarea relatie: R (Student#, Materie#, Profesor) – un student este inscris la mai multe materii, urmand cursurile mai multor profesori, iar un profesor preda o singura materie.

{Student#, Materie#} -> {Profesor}

{Profesor} -> {Materie} (atributul profesor este o cheie candidat deoarece un profesor preda o singura materie, deci apare o singura data alaturi de materia lui)

Un student este inscris la mai multe materii (avem nevoie de cheia primara compusa astfel incat studentul sa poata participa in cadrul diferitelor materii). Un profesor poate preda o singura materie.

S1	M1	P1
S2	M1	P1
S 3	M1	P1
S1	M2	P2

Se observa ca studentul S1 este inscris la materiile M1 si M2, predate de profesorii P1 si P2. De asemenea, materia M1 are mai multi studenti inscrisi.

{Student#, Materie#} -> {Profesor}

{Profesor} -> {Materie} (atributul profesor este o cheie candidat deoarece un profesor preda o singura materie, deci apare o singura data alaturi de materia lui)

S1	M1	P1
S2	M1	P1
S 3	M1	P1
S1	M2	P2

Aplicam regula Casey-Delobel:

R1 (Profesor#, Materie#) – cheia candidat **Profesor** a devenit cheie primara

R2 (Student#, Profesor#) – atributul Profesor nu trebuie sa fie neaparat cheie externa in R2. Poate fi si cheie primara compusa (student#, profesor# - este cheie primara compusa, dar atributul profesor individual este cheie externa). **In acest caz este utila cheia primara compusa. De ce?**

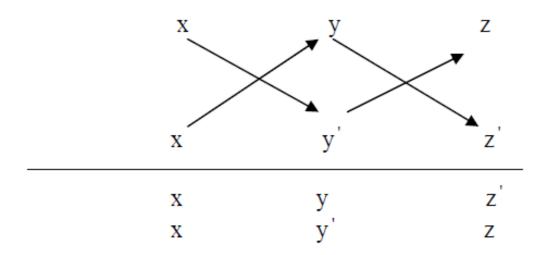
- Pentru ca o relaţie să fie adusă în BCNF nu trebuie în mod obligatoriu să fie în FN3.
- Se pot aduce în BCNF şi relaţii aflate în FN1 sau FN2.
 - Acest lucru este posibil întrucât dependenţele funcţionale parţiale şi cele tranzitive sunt tot dependenţe noncheie, adică dependenţe ai căror determinanţi nu sunt chei candidat.

- > FN4 elimină redundanțele datorate relațiilor m:n, adică datorate dependenței multiple
- Intuitiv, o relaţie R este în a patra formă normală dacă şi numai dacă relaţia este în BCNF (adica fiecare determinant trebuie sa fie o cheie candidat) şi nu conţine relaţii m:n independente
- Multidependentele se noteaza astfel:
 - X →→ Z (X multidetermina pe Z sau Z este multidependent de X)

- Fie R o relaţie definită pe o mulţime de atribute $A = \{A_1, A_2, ..., A_n\}$ şi fie X, Y, $Z \subset A$. Se spune că X multidetermină pe Z sau că Z este multidependent de X:
 - dacă pentru fiecare valoare a lui Z în R există numai o valoare pentru perechea (X, Y);
 - dacă valoarea lui Z depinde numai de valoarea lui X.
- Acest tip de dependenţă, numită şi multivaloare sau multidependenţă (MVD) se notează prin $X \rightarrow \to Z$
- Intuitiv, multidependența reprezintă situația în care valoarea unui atribut (sau a unei mulțimi de atribute) determină o mulțime de valori a altui atribut (sau mulțimi de atribute)

Multidependența $X \rightarrow Y$ poate fi gândită ca o **regulă de deducție**:

dacă tuplurile <x, y, z> şi <x, y', z'> sunt în relaţie la un moment r, atunci la momentul r sunt în relaţie şi tuplurile <x, y, z'> şi <x, y', z>.

FN4 elimină redundanțele datorate relațiilor *m*:*n*, adică datorate **dependenței multiple**.

Intuitiv, o relaţie *R* este **în a patra formă normală** dacă şi numai dacă relaţia este în BCNF (adica fiecare determinant trebuie sa fie o cheie candidat) şi conţine relaţii *m*:*n* dependente (dependenta – materie si profesor / independenta – user si song)

Formal, relaţia R este în a patra formă normală dacă şi numai dacă:

- R este în BCNF;
- orice dependenţă multivaloare este o dependenţă funcţională;

Cu alte cuvinte, o relaţie BCNF este în FN4 dacă pentru orice multidependenţă elementară de forma $X \rightarrow \to Y$, X este o **supercheie** a lui R.

Exemplul 1:

Un restaurant are mai multe tipuri de pizza si mai multe arii de distributie. Astfel, daca este necesara inserarea unui nou restaurant se poate realiza aceasta operatie doar daca se insereaza si un tip de pizza, dar si o arie de distributie.

Exista urmatoarea relatie: R (FIRMA#, TIP LIVRARE#, ZONA#)

In acest exemplu avem urmatoarele dependente multiple:

firma -> -> tip_livrare firma -> -> zona

Regula de descompunere în relații FN4:

• Fie R(X, Y, Z) o schemă relaţională care nu este în FN4 şi fie $X \to \to Y$ o multidependenţă elementară care nu este de forma "CHEIE $\to \to$ atribut". Această relaţie este descompusă prin proiecţie în două relaţii:

$$R = \text{JOIN}(\Pi_{X \cup Y}(R), \Pi_{X \cup Z}(R)).$$

In cazul exemplului anterior, relatia R se va descompune astfel:

R1 (FIRMA#, TIP_LIVRARE#)
R2 (FIRMA#, ZONA#)

Exemplul 1:

O companie de curierat are mai multe tipuri de livrari si mai multe zone in care livreaza.

Exista urmatoarea relatie:

R (FIRMA#, TIP_LIVRARE#, ZONA#)

In acest exemplu avem urmatoarele dependente multiple:

FIRMA -> -> TIP_LIVRARE FIRMA -> -> ZONA

Relatiile rezultate dupa aplicarea lui FN4:

R1 (FIRMA#, TIP_LIVRARE#)
R2 (FIRMA#, ZONA#)

FIRMA	TIP_LIVRARE	ZONA
GLS	RAPID	ZONA1
GLS	RAPID	ZONA2
GLS	CLASIC	ZONA1
GLS	CLASIC	ZONA2
FAN	RAPID	ZONA3
FAN	CLASIC	ZONA3
CARGUS	CLASIC	ZONA1
CARGUS	CLASIC	ZONA2
CARGUS	CLASIC	ZONA4
CARGUS	RAPID	ZONA1
CARGUS	RAPID	ZONA2
CARGUS	RAPID	ZONA4

FIRMA	TIP_LIVRARE	ZONA
GLS	RAPID	ZONA1
GLS	RAPID	ZONA2
GLS	CLASIC	ZONA1
GLS	CLASIC	ZONA2
FAN	RAPID	ZONA3
FAN	CLASIC	ZONA3
CARGUS	CLASIC	ZONA1
CARGUS	CLASIC	ZONA2
CARGUS	CLASIC	ZONA4
CARGUS	RAPID	ZONA1
CARGUS	RAPID	ZONA2
CARGUS	RAPID	ZONA4

FIRMA	TIP_LIVRARE
GLS	RAPID
GLS	CLASIC
FAN	RAPID
FAN	CLASIC
CARGUS	CLASIC
CARGUS	RAPID

Exemplul 2:

Avem urmatoarea relatie **R(Curs#, Prof#, Carte#)** si regula – un curs este predat de mai multi profesori si se afla in mai multe carti.

Curs#	Prof#	Carte#
1	P1	Carte1
1	P1	Carte2
1	P2	Carte1
1	P2	Carte2

Relatia nu se afla in FN4 din cauza multidependentelor:

Curs -> -> Prof

Curs -> -> Carte

Aducem in FN4:

Curs1(Curs#, Carte#)

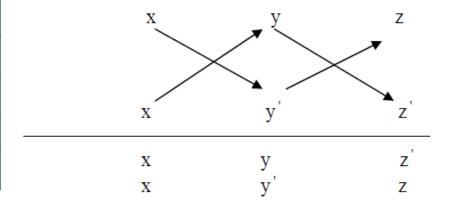
1	Carte1
1	Carte2

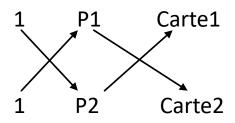
Curs2(Curs#, Prof#)

1	P1
1	P2

Cum se poate aplica regula de deducție în acest caz:

Curs#	Prof#	Carte#
1	P1	Carte1
1	P1	Carte2
1	P2	Carte1
1	P2	Carte2

Pornim de la cursul 1 situat în partea de sus, urmând săgețile =>

 \Rightarrow 1 P2 Carte1

Pornim de la cursul 1 din partea de jos =>

=> 1 P1 Carte2

Exemplul 3:

Fie relaţia:

INVESTITIE(cod_contractant#, cod_obiectiv#, telefon#) şi ca regulă de proiectare -> un investitor poate avea mai multe numere de telefon şi poate investi în mai multe obiective.

Între atributele relației există multidependențele:

```
cod_contractant# →→ cod_obiectiv;
cod contractant# →→ telefon;
```

Relaţia **INVESTITIE** este în **BCNF**. Pentru a aduce relaţia în **FN4** o vom descompune prin proiecţie în două relaţii:

```
INVESTITIE_1(cod_contractant#, cod_obiectiv#),
INVESTITIE_2(cod_contractant#, telefon#).
```

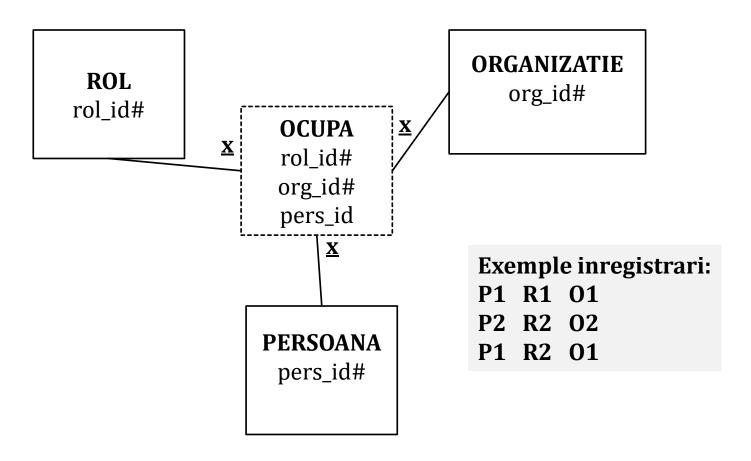
INVESTITIE = JOIN(INVESTITIE_1, INVESTITIE_2).

- > FN5 îşi propune eliminarea redundanţelor care apar în relaţii m:n dependente.
 - În general, aceste relaţii nu pot fi descompuse.
 - S-a arătat că o relaţie de tip 3 este diferită de trei relaţii de tip 2. Există totuşi o excepţie, şi anume, dacă relaţia este ciclică
- Intuitiv, o relație R este în forma normală 5 dacă și numai dacă:
 - relaţia este în FN4;
 - nu conţine dependenţe ciclice.

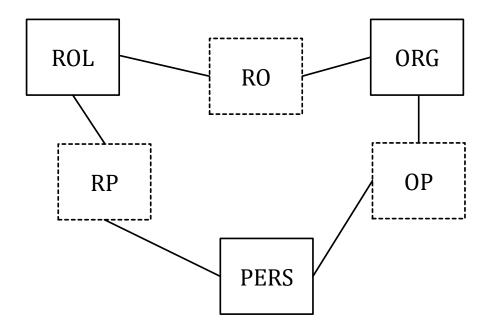
- Dependenţa funcţională şi multidependenţa permit descompunerea prin proiecţie, fără pierdere de informaţie, a unei relaţii în două relaţii;
- ➤ Regulile de descompunere (FN1 FN4) nu dau toate descompunerile posibile prin proiecţie ale unei relaţii;
- Există relaţii care nu pot fi descompuse în două relaţii, dar pot fi descompuse în trei, patru sau mai multe relaţii fără a pierde informaţii.
- Pentru a obţine descompuneri L-join în trei sau mai multe relaţii, s-a introdus conceptul de join-dependenţă sau dependenţă la compunere (JD).

Exemplu:

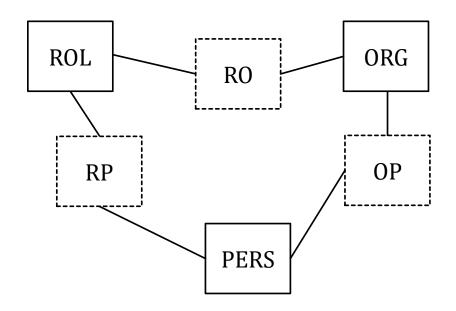
O persoana poate ocupa mai multe roluri si poate face parte din mai multe organizatii. O organizatie contine mai multe roluri.

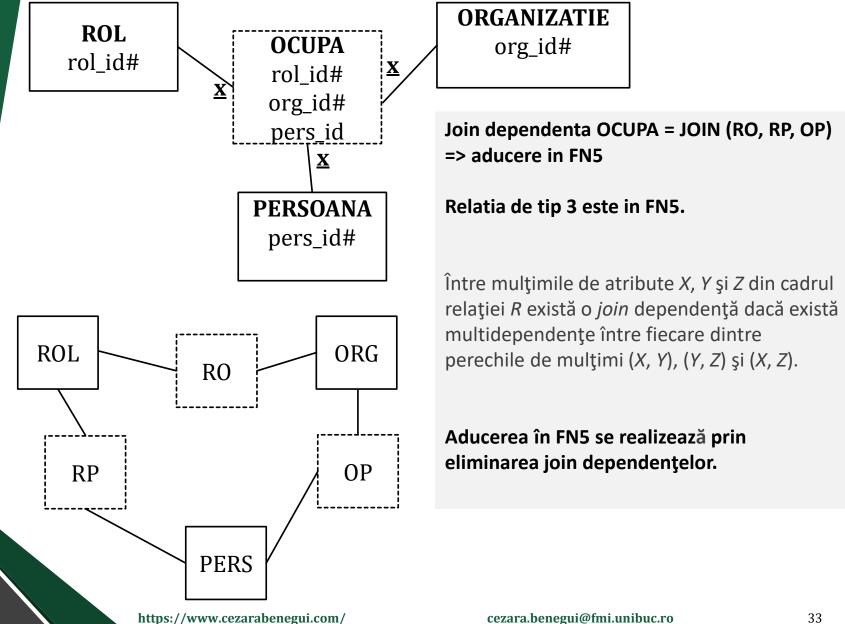
Relatia de tip 3 precedenta poate fi echivalenta cu 3 relatii de tip 2 doar daca aceste relatii de tip 2 sunt ciclice. In cazul de mai jos, relatiile de tip 2 existente sunt ciclice, conform regulilor modelului.

Relatia de tip 3 precedenta poate fi echivalenta cu 3 relatii de tip 2 doar daca aceste relatii de tip 2 sunt ciclice. In cazul de mai jos, relatiile de tip 2 existente sunt ciclice, conform regulilor modelului.

Relatia fiind ciclica, atunci cand facem toate join-urile vom obtine un rezultat echivalent cu cel obtinut din relatia de tip 3. O relatie pentru a fi in FN5 trebuie sa fie in FN4 si sa nu contina dependente ciclice. Se observa ca cele 3 relatii de tip 2 compun o diagrama care contine dependente ciclice, deci relatia de mai sus nu se afla in FN5.

Concluzii normalizare

- 1. FN1 \rightarrow FN2 elimină redundanțele datorate dependenței netotale a atributelor care nu participă la o cheie, față de cheile lui R. Se suprimă dependențele funcționale care nu sunt totale.
- FN2 → FN3 elimină redundanţele datorate dependenţei tranzitive. Se suprimă dependenţele funcţionale tranzitive.
- 3. FN3 → BCNF elimină redundanțele datorate dependenței funcționale. Se suprimă dependențele în care partea stângă nu este o supercheie.
- 4. BCNF → FN4 elimină redundanțele datorate multidependenței. Se suprimă toate multidependențele care nu sunt şi dependențe funcționale.
- 5. FN4 \rightarrow FN5 elimină redundanțele datorate dependentei ciclice. Se suprimă toate *join*-dependențele care nu sunt implicate de o cheie.
- 6. BCNF, FN4 şi FN5 corespund regulii că orice determinant este o cheie, dar de fiecare dată dependenţa cu care se defineşte determinantul este alta şi anume dependenţa funcţională, multidependenţa sau *join*-dependenţa.
- 7. Descompunerea unei relaţii FN2 în FN3 conservă datele şi dependenţele, pe când descompunerea unei relaţii FN3 în BCNF şi, respectiv, a unei relaţii BCNF în FN4 conservă doar datele.

- Procedura de normalizare elimină redundanțele prin efectuarea unor proiecții, DAR NU toate redundanțele pot fi eliminate în acest mod.
 - => Uneori este necesară denormalizarea care presupune:
 - Mărirea redundanței;
 - Reducerea numărului de join-uri efectuate => micșorare timp de execuție;

- Ideile normalizării sunt utile în proiectarea BD, dar nu sunt obligatorii
- Dependența și normalizarea sunt de natură semantică (cu alte cuvinte, se referă la ceea ce înseamnă datele)
- In schimb, algebra relațională și calculul relațional (limbajele SQL) se referă doar la valorile efective ale datelor și în multe cazuri nu necesită mai mult decât FN1

- Obiectivul denormalizării constă în reducerea numărului de join-uri efectuate pentru rezolvarea unei interogări, prin realizarea unora dintre acestea în avans, ca făcând parte din proiectarea bazei de date;
- Conceptul de denormalizare suferă de un număr de probleme binecunoscute:
 - Odată începută denormalizarea, nu este clar unde trebuie să se oprească;
 - Nu se mai lucrează cu relații normalizate și astfel pot apărea anomaliile pe care normalizarea le corectează;

Exemple:

- Avem un tabel în care sunt stocate produse, numit PRODUSE. Produsele au şi un atribut greutate. Această coloană conține valori repetitive, aceeași greutate definind mai multe produse. În acest caz, dacă în baza de date există un tabel separat în care se află greutatea împreuna cu id-ul produsului căruia ii corespunde, este necesar procesul de denormalizare în urma căruia atributul greutate se va plasa în tabelul PRODUSE deoarece nu este eficient ca acest atribut să se afle într-un tabel separat.
- Pe de o parte, este un avantaj ca atributul greutate să fie într-un tabel separat pentru cazurile în care se modifică greutatea produselor destul de des. Fiind într-un tabel separat, modificarea va avea loc o singura data în acest tabel, fiind mai rapid și mai optim.
- Pe de alta parte, dacă se consideră că accesarea greutății produselor are loc frecvent, odată cu accesarea informațiilor despre produse, atunci denormalizarea este cea mai bună alegere.

Exemple:

• În cazul în care avem **User** si **Profile** între care există relația one-to-many (un user are un singur profil), iar tabelul profil conține atributele *nume* și *prenume*, atunci se poate realiza o denormalizare în urma căreia cele doua atribute se vor plasa în tabelul User deoarece operațiile de join sunt costisitoare, fiind mult mai eficientă în acest caz mutarea coloanelor în tabelul User. Pe de altă parte, dacă tabelul Profile conține mai multe atribute, atunci se vor păstra ambele tabele în baza de date.

Când este utilă denormalizarea?

- Ca o regulă empirică, se poate afirma că, dacă performanțele nu sunt satisfăcătoare și relația are o rată de reactualizare scăzută, dar o rata a interogarilor foarte ridicata, denormalizarea poate constitui o opțiune viabilă;
- Nu există reguli fixe pentru stabilirea situatiilor in care este indicată denormalizarea relațiilor;